

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1725. usque ad annum 1728

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1784

VD18 13322648

§. 61. Laurentii Flisci Cardinalis decessus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67667)

textum Originarium plurimos, eosque Sæc. XVIII.
 difficillimos S. Paginæ textus dilucida- A. C. 1726.
 vit. Extant insuper quædam Synopses
 Historiæ universalis profanæ & Sacræ,
 dogmata ex Conciliis collecta, & flo-
 rilegia ex S. Patribus Græcis ac lati-
 nis præter compendium Commentarii
 Theologici Patris de Valentia & ex-
 cerpta quædam ex recentioribus Theo-
 logis & veteribus Poetis, quæ omnia
 nondum edita Patri Joanni Philippo
 Ptolomæo fuere consignata. Denique
 typis vulgavit Anconæ orationem,
 quam in funere Nicolai Bona Ragusii
 habuit.

§. LXI.

*Laurentii Flisci Cardinalis de-
cessus.*

Laurentio, cujus obitum hoc anno luxe-
 rat Roma, natale solum erat. Genua-
 Parentes habuit de illustrissima sane
 familia, Patrem Innocentium Co-
 mitem de Lavania, Matrem Mariam
 Joannam de Carmagnola, claram genere
 nomineque fæminam, nec suarum vir-
 tutum præstantia Marito imparem.
 Horum summa cura educatus, una-
 cum lacte ea virtutis semina imbibit,
 quæ in omne tempus animo adhæ-
 sere. Decimum ætatis annum agebat,

Y 4

cum

Sæc. XVIII. cum Parmam missus, in Seminario
 A. C. 1726. Nobilium liberalibus disciplinis imbue-
 retur: inde Bononiam profectus in
 Flischorum Collegio, quod familiæ e-
 jus Gentilitium est, sua studia insigni
 cum laude prosequeretur. Romam
 dein accitus a Jacobo Franonio, cui
 arcto affinitatis vinculo junctus erat,
 Præfulum Romanorum Collegio adscri-
 bitur, ubi mores candidos, suaves &
 sine fastu graves præfererebat, sicque
 fiebat, ut carus cunctis, quibus uteba-
 tur, acceptusque esset, ipsiusque Pon-
 tificis admirationem in se raperet, a
 quo etiam juvenis adhuc Urbinatis Le-
 gationi, regendisque variis subinde
 ditionis Ecclesiasticæ Civitatibus ad-
 movebatur: quo in munere, cum vi-
 ginti omnino annos exegisset, ab In-
 nocentio XI. Romam revocatus, Se-
 cretarius Congregationi Rituum datus
 est. Mortuo hoc Pontifice Laurentius
 brevi palæstram nanciscebatur, in qua
 insignis ejus virtus ad perfectionis ideam
 probe efformari posset; quippe ab Ale-
 xandro VIII. Nuntius Pontificius Vien-
 nam ablegatur: ubi Leopoldo Impera-
 tori ejus agendi ratio ita probata erat,
 ut eo Ministro Sacræ Sedis negotia
 feliciter absolverentur, applaudente
 ipso summo Pontifice, a quo in rei bene-
 gestæ præmium Avenionensis Pro-Le-
 gatus,

gatus, & paulo post ejusdem Urbis Archiepiscopus nominabatur. Postquam plures per annos hanc Ecclesiam verbo & exemplo optime rexerat, a Clemente XI. ad Ludovicum XIV. Galliarum Regem Nuntius extra ordinem Apostolicus decernitur, ut Catholicos Principes immani inter se bello scissos ad concordiam reduceret. Hoc negotio, quantum licuit, prospere acto ex Archiepiscopatu Avenionensi ad Genuensem transferebatur, paulo post Romana Purpura decoratus. Igitur Roma valere jussa Genuam contendit, ubi tamen brevi cum Senatu collidebatur, eo quod Pontificis jussu excommunicationis sententiam in Thomam Granelum FF. Minorum de Observantia Provinciale[m] vibratam promulgasset. Re tamen composita per viginti adhuc annos Ecclesiam suam pie ac laudabiliter rexit, tandem vero tot auctus meritis, titulisque honoratus die prima Maij moralitatem exiit, anno ætatis suæ octogesimo secundo.

Sæc. XVIII.
A. C. 1726.

§. LXII.

*Fabritius Paulutius Cardinalis
mortuus.*

Tertium inter Cardinales hoc anno defunctos locum tenet Fabritius

Y 5

Pau-